

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2012/09183]

Omzendbrief nr. 192. — Gerechtskosten in strafzaken. — Toepassing van artikel 72*juncto* artikel 78 algemeen reglement betreffende de gerechtskosten in strafzaken. — Toezenden van kostenstaten en terugzenden van het deskundigenverslag. — Elektronische briefwisseling

Samenvatting

Deze omzendbrief voorziet in een verduidelijking en interpretatie inzake de toepassing van artikel 72*juncto* artikel 78 van het algemeen reglement betreffende de gerechtskosten in strafzaken (koninklijk besluit van 28 december 1950). De verplichting voor de deskundige om twee memories op te maken welke vervolgens door het parket aan de dienst Gerechtskosten worden overgemaakt, dient evolutief te worden uitgelegd. Budgettaire en praktische redenen geven aanleiding om voortaan slechts één memorie en één deskundigenverslag toe te zenden, waarbij dit laatste bovendien niet meer teruggezonden zal worden aan het bevoegde parket na uitbetaling. Daarnaast zal, indien mogelijk, de briefwisseling vanuit de dienst Gerechtskosten naar de griffies en parketten toe elektronisch gebeuren.

INHOUDSTAFEL

1. Inleiding
2. Memories en verslagen van deskundigen
3. Algemene briefwisseling
4. Inwerkingtreding
1. INLEIDING

Het algemeen reglement betreffende de gerechtskosten in strafzaken (hierna A.R.) vermeldt in artikel 72 de verplichting voor de deskundige om zijn memorie van kosten in tweevoud op te maken. Deze verplichting moet in het licht gehouden worden van onder meer de technologische vooruitgang die zich de laatste decennia heeft voorgedaan.

De huidige procedure houdt in dat de gevorderde deskundige, na voltooiing van zijn opdracht, conform bovengenoemd artikel 72 zijn memorie van kosten in tweevoud dient op te maken. Er moet echter slechts één deskundigenverslag worden opgemaakt. In de praktijk wordt er van de deskundige een drievoud verwacht (zoals opgenomen in de vordering van de magistraat). De deskundige bezorgt zowel de memories als het deskundigenverslag aan de vorderende magistraat in overeenstemming met artikel 78 A.R. Zowel de twee memories als een kopie van het deskundigenverslag worden via de parketten toegezonden aan de dienst Gerechtskosten. Na verificatie en, behoudens eventuele verminderingen, de uitbetaling van de deskundige werd tot voor kort bovendien de kopie van het verslag terug toegezonden aan het bevoegde parket.

Deze omzendbrief heeft tot doel om een verduidelijking te bieden in verband met de bovenvermelde procedure. Ten gevolge van de technologische en financiële evoluties die zich sinds het ontstaan van het algemeen reglement hebben voorgedaan, is de huidige procedure praktisch en budgettair achterhaald. De hierna verduidelijkte procedure zal als overgangsmaatregel gelden in afwachting van verdere regelgevende initiatieven inzake de gerechtskosten in strafzaken.

2. MEMORIES EN VERSLAGEN VAN DESKUNDIGEN

In het kader van een opsporings-, een gerechtelijk onderzoek of een zitting ten gronde kan de magistraat overgaan tot het aanstellen van een deskundige. Het deskundigenverslag wordt bezorgd binnen de door de magistraat bepaalde termijn en zal, met het oog op een tegensprekelijk bewijs, opgenomen worden in het strafdossier.

Het bevoegde parket beschikt derhalve over een oorspronkelijk verslag dat thans wordt bezorgd met drie memories (waarvan één voor het strafdossier en twee voor de dienst Gerechtskosten). Gelet op artikel 72 A.R. kan de deskundige echter enkel verplicht worden om twee memories op te maken en deze met het deskundigenverslag toe te zenden aan de vorderende magistraat.

Vanaf de inwerkingtreding van deze omzendbrief zal er daarom slechts één memorie en één deskundigenverslag dienen bezorgd te worden aan de dienst Gerechtskosten. De deskundige zal slechts twee memories dienen op te maken waarvan één voor het strafdossier en één voor de dienst Gerechtskosten. Dit omwille van praktische en budgettaire redenen. De opmaak van drie memories heeft immers in de huidige omstandigheden geen praktische voordelen noch wettelijke basis.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2012/09183]

Circulaire n° 192. — Les frais de justice en matière répressive. — Application de l'article 72*juncto* article 78 règlement général sur les frais de justice en matière répressive. — Envoi d'états de frais et renvoi du rapport d'expert. — Correspondance électronique

Résumé

La présente circulaire explique et interprète l'application de l'article 72*juncto* article 78 du règlement général sur les frais de justice en matière répressive (arrêté royal du 28 décembre 1950). L'obligation pour l'expert de dresser deux mémoires, qui seront ensuite communiqués par le parquet au service Frais de justice, doit être interprétée de manière évolutive. Des motifs budgétaires et pratiques donnent désormais lieu à l'envoi d'un seul mémoire et d'un seul rapport d'expert, ce dernier n'étant en outre plus renvoyé au parquet compétent après paiement. Par ailleurs, si possible, la correspondance émanant du service Frais de justice et destinée aux greffes et parquets sera envoyée par voie électronique.

TABLE DES MATIERES

1. Introduction
2. Mémoires et rapports d'experts
3. Correspondance générale
4. Entrée en vigueur
1. INTRODUCTION

Le règlement général sur les frais de justice en matière répressive (ci-après RG) mentionne en son article 72 l'obligation pour l'expert de dresser son mémoire de frais en double exemplaire. Cette obligation doit être interprétée à la lumière notamment des progrès technologiques réalisés au cours de la dernière décennie.

L'actuelle procédure implique que l'expert requis, après avoir accompli sa mission, doit, conformément à l'article 72 précité, dresser son mémoire de frais en double exemplaire. Néanmoins, un seul rapport d'expert doit être rédigé. Dans la pratique, on attend trois exemplaires de l'expert (tel que figurant dans la requête du magistrat). L'expert communique tant les mémoires que le rapport d'expert au magistrat requérant, conformément à l'article 78 RG. Tant les deux mémoires qu'une copie du rapport d'expert sont envoyés via les parquets au service Frais de justice. Après vérification et paiement de l'expert, sous réserve de diminutions éventuelles, la copie du rapport était en outre jusqu'il y a peu renvoyée au parquet compétent.

La présente circulaire a pour objectif de clarifier la procédure susmentionnée. A la suite des évolutions technologiques et financières qui ont eu lieu depuis la création du règlement général, la procédure actuelle est dépassée sur les plans pratique et budgétaire. La procédure précisée ci-après fera office de mesure transitoire dans l'attente d'initiatives réglementaires ultérieures dans le domaine des frais de justice en matière répressive.

2. MEMOIRES ET RAPPORTS D'EXPERTS

Dans le cadre d'une information, d'une instruction ou d'une audience au fond, le magistrat peut procéder à la désignation d'un expert. Le rapport d'expert est communiqué dans le délai fixé par le magistrat et sera versé au dossier répressif, en vue d'une preuve contradictoire.

Par conséquent, le parquet dispose d'un rapport initial, qui est actuellement communiqué avec trois mémoires (dont un pour le dossier répressif et deux pour le service Frais de justice). Vu l'article 72 RG l'expert peut seulement être contraint à dresser deux mémoires et à les communiquer au magistrat requérant avec le rapport d'expert.

Pour cette raison, seul un mémoire et un rapport d'expert devront être communiqués au service Frais de justice à partir de l'entrée en vigueur de la présente circulaire. L'expert ne devra dresser que deux mémoires dont un pour le dossier répressif et un pour le service Frais de justice. Ce pour des raisons pratiques et budgétaires. En effet, dans le contexte actuel, l'établissement de trois mémoires ne présente ni avantages pratiques ni fondement légal.

Ter herinnering : de deskundigenverslagen bijgevoegd bij de memoires worden niet meer toegezonden aan het bevoegde parket. Het strafdossier bevat immers reeds het oorspronkelijk verslag. De dienst Gerechtskosten zal evenwel de toegezonden kopie bewaren gedurende een termijn van drie maanden na uitbetaling van de memorie.

3. ALGEMENE BRIEFWISSELING

Gelet op de budgettaire voordelen en efficiëntie zal de briefwisseling van de dienst Gerechtskosten met de griffies en parketten, voor zover de regelgeving dit toelaat, elektronisch gebeuren. Er zal, indien mogelijk, enkel een kopie van de ondertekende brieven doorgestuurd worden naar het e-mailadres dat medegedeeld werd in de communicatie. Deze werkwijze heeft tot voordeel dat het bericht onmiddellijk beschikbaar is voor de correspondent.

4. INWERKINGTREDING

De omzendbrief nr. 192 is onmiddellijk van toepassing.

De Minister van Justitie,
Mevr. A. TURTELBOOM

Pour rappel : les rapports d'experts joints aux mémoires ne sont plus envoyés au parquet compétent. En effet, le dossier répressif comprend déjà le rapport initial. Le service Frais de justice conservera néanmoins la copie envoyée pendant un délai de trois mois après paiement du mémoire.

3. CORRESPONDANCE GENERALE

Vu les avantages budgétaires et l'efficience, la correspondance du service Frais de justice avec les greffes et parquets se fera par voie électronique, dans la mesure où la réglementation le permet. Si possible, seule une copie des lettres signées sera envoyée à l'adresse courriel mentionnée dans la communication. Cette méthode de travail a pour avantage que le message est directement disponible pour le correspondant.

4. ENTREE EN VIGUEUR

La circulaire n° 192 est d'application immédiate.

La Ministre de la Justice,
Mme A. TURTELBOOM

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2012/11175]

Raad voor de Mededinging. — Beslissing nr. 2012-C/C-06 van 5 april 2012 Zaak MEDE-C/C-11/0010 : Belgacom NV van publiek recht/Wireless

Technologies BVBA

I. Procedurevoorgaanden

1.1 Behandeling van beweerde inbreuken in de procedure van concentratiecontrole

1. Op 23 december 2011 heeft de Raad voor de Mededinging de concentratie toelaatbaar verklaard, onder voorwaarden, waarbij Belgacom NV van publiek recht (hierna: Belgacom) uitsluitende zeggenschap verkrijgt over Wireless Technologies (BVBA), die de winkels met benaming The Phone House (hierna : TPH) uitbaat in België (bij Beslissing nr. 2011-C/C-55 van 23 december 2011).

In het beschikkende gedeelte van deze beslissing heeft de Raad gezegd bij afzonderlijke beslissing uitspraak te doen over de verzoeken of voorstellen van de auditeur om lastens Belgacom inbreuken vast te stellen wegens poging tot hindering van het onderzoek en wegens het op onvolledige wijze verstrekken van inlichtingen, en om Belgacom wegens beide inbreuken te veroordelen tot betaling van geldboeten.

2. Op 26 september 2011 had de auditeur zijn bijkomend verslag ingediend bij de Raad (artikel 59, § 1, wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006, hierna : WBEM). Het betreft het (eerste) verslag in tweede fase, na de beslissing van de Raad van 12 augustus 2011 in eerste fase, waarbij de Raad heeft vastgesteld dat er ernstige twijfels bestaan omtrent de toelaatbaarheid van de concentratie en beslist heeft de procedure van bijkomend onderzoek, in tweede fase, in te stellen (artikel 58, § 2, eerste lid, 3° WBEM).

Het bijkomend verslag betreft in de eerste plaats de toelaatbaarheid van de concentratie. In het bijkomend verslag stelt de auditeur de Raad voorts voor vast te stellen dat Belgacom gepoogd heeft het onderzoek te hinderen, zoals is bedoeld in artikel 64, § 1, 4° WBEM, met verwijzing naar feitelijke gegevens die het bestaan van deze inbreuk zouden staven, en Belgacom op die grond te veroordelen tot betaling van een geldboete ten belope van 1 % van haar omzet bepaald volgens de criteria waarin artikel 86 WBEM voorziet.

3. Op 16 november 2011 had de auditeur zijn aanvullend verslag ingediend bij de Raad (artikel 59, § 4 WBEM).

Ook het aanvullend verslag betreft vanzelfsprekend in de eerste plaats de toelaatbaarheid van de concentratie. Daarnaast herneemt de auditeur in het aanvullend verslag zijn voorstel om vast te stellen dat Belgacom gepoogd heeft het onderzoek te hinderen, en om Belgacom op die grond te veroordelen tot betaling van een geldboete.

Voorts stelt de auditeur de Raad in het aanvullend verslag voor vast te stellen dat Belgacom op onvolledige wijze inlichtingen heeft verstrekt, zoals is bedoeld in artikel 64, § 1, 2° WBEM, met verwijzing naar feitelijke gegevens die het bestaan van deze inbreuk zouden staven, en om Belgacom op die grond te veroordelen tot betaling van een bedrag ten belope van 1 % van de omzet bepaald volgens de criteria waarin artikel 86 WBEM voorziet.

4. In de beslissing van 23 december 2011 heeft de Raad dus overwogen om de voorstellen van de auditeur om lastens Belgacom inbreuken vast te stellen wegens poging tot hindering van het onderzoek (artikel 64, § 1, 4° WBEM) en wegens het op onvolledige wijze verstrekken van inlichtingen (artikel 64, § 1, 2° WBEM), en om Belgacom wegens beide inbreuken te veroordelen tot betaling van geldboeten, bij afzonderlijke beslissing te behandelen.

5. In het bijkomend verslag en in het aanvullend verslag vermeldt de auditeur de feiten en vaststellingen die hij aanvoert als grondslag voor zijn voorstel/verzoek om inbreuken door Belgacom wegens respectievelijk poging tot hindering van het onderzoek en het op onvolledige wijze verstrekken van inlichtingen vast te stellen.

Belgacom heeft van deze verslagen kennis kunnen nemen, en er verweer tegen kunnen voeren, in schriftelijke opmerkingen ingediend ter griffie van de Raad op 28 november 2011. Het verweer met betrekking tot de vaststellingen, voorstellen/verzoeken van de auditeur die hier aan de orde zijn bevindt zich in randnummers 336 t ; e ; m ; 356 van deze schriftelijke opmerkingen.

1.2 Bijkomende toegang voor Belgacom bij beslissing van 29 februari 2012

6. Alvorens uitspraak te doen over de vraag of Belgacom de aangevoerde inbreuken daadwerkelijk heeft begaan, en of, in voorkomend geval, één of twee geldboeten aan Belgacom opgelegd moet of moeten worden, en voor welk bedrag, heeft de Raad bij beslissing van 29 februari 2012 aan Belgacom nadere toegang verleend tot bepaalde gegevens, waarop het voorstel/verzoek van de auditeur met betrekking tot de beweerde hindering van het onderzoek (artikel 64, § 1, 4° WBEM) mede gesteund is (in het bijkomend verslag en in het aanvullend verslag).